

TORONTO, ONT., CAN.

Paikkakunnallamme on koko vilkas vaihtelu sellaisissa — pikku asioissa. — Kirjavana sarjana kulkevat tapahtumat nopeaan, toinen häviten unholaan, toinen jättäen jälkeensä unhoittumattoman muiston räikeydellään. Pikkusieluja ilmestyy siellä ja täällä, eli oikeimmin sanoen pimeitä sieluja, koittaen vastustaa rehellen työväestön jaloja pyrkimyksiä. Mutta minkäs heikko vahvemmalle voi? Ei mitään, potkii aikansa ja jättää henkensä väsyneenä naurettavassa yrityksessä... Ei sekään meinaa mitään jos kirkon siipien suojassa kulkevat "Juudas-Pettäjät" lähettävät uhkauskirjeitä sille taholle, josta valoa virtaa kansalle ja josta se kerran tunkee kirkon pimeimpäänkin sopukkaan. Nämä ovat niitä pikkuseikkoja, joihin emme joudu huomiota kiinnittämään.

Aikomukseni oli tässä hiukan jutella venäläisten lehdistä. "Rusky Golos" (Venäläinen ääni) vielä vuosi sitten oli niin kelvoton lehti, ettei sitä paljoa kukaan viitsinyt lukea, nimittäin tavallinen työläinen. Mutta nyt se on noin uutislehtenä tavallinen lehti, ja onpa siinä ruvennut ilmestymään aika hyviä kirjoituksiakin, paljastaen avoimesti joukkojen kannan. Toimituksen vaihtuessa kävi siinä suursiivous, porvarillisesta roskasta päästiin, lukijat yhä parempaa vaativat.

On tätä paitsi kunnollisia ja arvokkaitakin lehtiä. — Mutta on sitten myöskin sellaisia lehtiä, joilla niin helposti pannaan horjuvan ja haparoivan lukijan pää pyörälle, mutta luokkaeroavaisuuden tunteva lukija näkee kohta, että nämä ovat niitä "kirkon aseita". Sellaisia lehtiä on ruvennut tänne tulemaan, yksi "Karpatskaja Rysj" (Karpatian Venäjä) ja toinen "Siin otetshestva" (Siin maanpoika). Lukija voi lehden nimestäkin päätellä, mitä lajia lehtiä nämä ovat. Jälkimmäisen lehden etusivun oikealla nurkalla koreilee suurilla kirjaimilla (että aakkoskielen tavalla voisi ne hyvin muistutua siitä huomata) painettu kirjoitus "Tasa-arvo, veljeys ja vapaus kaikille huomioon ottamatta luokkaeroavaisuuksia tai uskonto käsitteitä. Me olemme vastaan diktaattoreita oikealta ja vasemmalta. Ainoastaan kansalla on oikeus hallita Venäjän vapaata kansanvaltaa sen valitsemien johtajien kautta."

Lukija luettuana nämä sanat varmastikin lukee uudestaan ja vielä sitenkin ja sanoo: "Eiköhän tuossa ole painovirhe paholainen sotkenut jotain tai sitten kielenkääntäjä ei ole osannut oikein suomentaa." Mutta näin naurettavaa siitä kirjoituksesta löytyy joka vain katsoo siihen. Onko tuossa järkeä?

Eräissä tämän nimisessä lehdessä on hyvin tunteellinen kirjoitus: — Missä sinä hymyilevä Venäjä? ... Sinä urhoollinen... uskollinen ja rehellinen... Ja sitten lopussa kirjoittaja jo huomaa, että Venäjän pelastaja Pietari II elää kenraali Wrangelin haahmassa ja hän se on Venäjän todellinen pelastaja julman bolshevismen teurastavilta kourilta.

Toisessa kohdassa samassa lehdessä on virallinen tiedonanto, että Konstantinopolissa on uusi venäläinen hallitus. Wrangelilla on yli 20 tuhatta sotaväkeä ja että sotaa tullaan jatkamaan. Toisessa kohdassa tämän johdosta on erikoinen ilopurkaus siitä, että vihdoinkin Venäjälle lähestyvät onnen päivät.

Ja että pian voidaan nähdä kuinka kaksi eri luokkaa hyvin suhtautuvat toisiinsa, sillä kansa ei ole hyljännyt jumalaansa ja jumala se on, joka onnea antaa Venäjälle, kun vain tuohon uskoo, eikä hävitä kirkkoja. Mutta huonostipa ja heikosti uskoivat Toronton venäläiset jumalaansa, koska he sallivat noin vuosi sitten työläisten hajottaa kirkkonsa. Pappikin kadotti uskonsa jo, koska juoksi aivan omin jaloin karkuun, eikä enkelien kuvat säilyttäneet lasiruutu-jakaan paikoillaan. En ihmettele, jos

joidenkin sydämissä viha kuohahtaa siihen määrin, että täytyy tuollaiseenkin turvata. Pappi oli huutanut: pyöykää toisikristittyinä ja varokaa vilitsijöitä, kyllä jumala meitä auttaa, kun me vain aivan tosissamme koettamme tälläkin mantereella seistä monarkistisen hallituksen kannalla. Kirkko se on se oikea kansan pelastaja. Mutta eipä se sama kirkko saanut kannattajia, vaikka ukrainalaisilla sellainen laitos vielä on tuomiopäivänsä saakka.

Tuossa kirkossa herranhelmoihin joukkoja vetää eräs surkea olento. No, ainahan kirkko on ollut ja on kapitalismin kantapäiden nuoleksija ja kansan eksyttäjä. Sieltä lähtöisin ovat myöskin yllämainitut lehdet. Lehdet kovasti itkevät siitä, että joitakin "juutalaisia" on Venäjällä nousut valtaistuimelle ja vielä ovat lähtöisin Saksasta, ja heitä nyt pitäisi kansan kumartaa. Venäläinen se täytyy olla, joka Venäjää hallitsee. Lenin ja Trotski muka juutalaisille antavat lämpöiset sijat ja tosi venäläiset saavat kuulua otsaansa. Tyhmiä ihmisiä, jotka ei osaa lukea, vaan täytyy kuunnella mitä hänelle toinen lukee — tietysti kun ei lueta parempaa kuin tuollaista roskaa, niin ottaa sen aivan todesta. Tällä tapaa vastavallankumoukselliset kasvetaan kansan onnen jarruttajiksi. Yllämainitut lehdet ovat puhtaasti vastavallankumouksellisia, sen voi päätellä siitäkin kun se erittäin suopein sanoin koskettaa anarkismia. Sellainen sekamelska täällä käy.

Tuli tänne ennen vielä "Ruskoje Sloovo" (Venäläinen Sana). Venäläiset pakottivat sen lehden myyjät lakkaamaan mainitun lehden tilaamista Torontoon vastedes. Ja mikäs auttoi. Lehti menetti suurimman osan tilaajista ja kuoli. Ylösnoustaen nyt uudella nimellä, koettaa se edes hiukan pitää silmällä työläisten vaatumuksia. Se on nyt "Noovoje Ruskoje Sloovo" (Uusi Venäläinen Sana). Mutta ei se ole mitään merkityksestä juuri rehellen sosialistien keskeä. "Karpato-Venäjän" sivulla näemme muun muassa kirjoituksen, joka kovasti kritiseeraa A. V. Lunatsbarskin elämäkertaa. Tämä kun ei, poloinen, saanut edes lapsenakaan mistään kuria, ei edes siitä että yhdeksän vanhana naputteli pöytänsä jumalankuvalla. "Millainen äiti hänellä lieneekään ollut." Niin huvittavaa ja samalla surkeaa ja alhaista paljastavat nämä kirkkolaisten eli vastavallankumouksellisten lehdet. Ja uskovaiset noita lehtiä levittävät kovalla kiireellä ja eräs tuollainen agentti sanoi minulle, että "Miksikäs eivät venäläiset voi tehdä samoin kuin tekivät suomalaiset Suomessa, nim. pystyttivät niin hyvän ja kansalle edullisen hallituksen". Hän ei nähtävästi tiennyt mitään suomalaisista ja oli kovin iloinen siitä, että se suomalainen joukko mitä tällä mantereella on, on toki uskovaista väkeä. — Niin on, vastasin.

Sellaista täältä kuuluu, ja olisi paljon muutakin, mutta kirjeeni vie tilan muilta.

Venäjän kielen opinhaluisille huomioon otettavaa. Opetteleminen postin kautta on mahdotonta. Kielikirjoja, joita kysytte, tiedän yhden hyvän: "V. K. Trästin Suomalais-Venäläinen Kielio-pas". Saa "Vapaudesta", hinta yksi dollari. Piakkoin ehkä saamme kirjan julki, joka on mitä helpoin sanaja lauseopas, laadittu uuden Orfo-graafin jälkeen. Seuratkaa ilmoituksia.

Ylläoleva siksi, kun olen saanut kirjeitä tukuttain, enkä ole tilaisuudessa kaikille kirjeellisesti vastaamaan. — Klaudie Siivak.

McCALL, IDAHO.

Terve Toveritar ja sen laaja lukijapiiri. Niin, terve Toveritar siksi, kun kauan olet ollut luotani pois. Olit minulle kauan tuttu syntymäsi

alusta 4—5 vuotta, mutta kulkiessani näitä yhteiskunnan ahtaita polkuja, on ollut kaikenlaiset huolet esteenä. Tyttärensä kaukana idässä muisti äidin kaipaavan tunteen ja lahjoitti minulle Toverittaren joululahjaksi. Siis ei muuta kuin kiitos siitä. Ensimmäisen lehden olen saanut. Oli niin hauska lukea naisten kirjoituksia, mitä he missäkin hommaavat. Teidän seuraanne ikävöitsen sieluni sisimmässä. Olen itsekin parhaan osan elämästäni elänyt väljemmillä olopaikoilla, jossa on ollut mahdollisuus toimia ja hommata yhteisen asianne hyväksi. Toivon, että lapseni jatkavat sitä työtä, joka jää minulta jo tekemättä. Lapsia on minulla kuusi mailman polkuja tallustamassa ja onneansa etsimässä. Kolme on vielä tykönäni ja neljä olen saatellut maasemon turviin, tuonne mullan syvyksiin.

Paikkakunnallamme ei ole mitään yhteispyrinnöitä. Liikkuvat ovat on ainoa ja kirkot, joita on kolme. Niissä istutetaan pieniin ihmistaimiin siisiä vanhaa pöytä. Aikaansa seuraava näkee, että ei se paljon haittaa, sillä mailma vain pyörii rataansa ja kehitys kulkee eteenpäin. Paikkakuntamme työläisten pääelinkeinona on metsä- ja tukkiyöt ja sahamylly käy yötä päivää.

Toivotan iloista joulua kaikille ja innokasta ponnistelua Toverittaren hyväksi sen kymmeneen tuhanteen pyrkimässä. — Toveruudella,

Äiti O. H.

PORTLAND, ORE.

Nyhdän on joulul! Siksi ovat rikkaiden pöydiltä muruset ripotelleet. "Rauha maassa ja ihmisille hyvä tahto!" Niin, nyt on joulul, se päivä jolloin ollaan sovussa. Rauhallista pinnalla, vaikka syvemmällä kuinka kiehuisi. Että ei näyttäisi hyvää tahtoa puuttuvan, ovat liikemiesten yhdistykset ja pelastusarmeija jaelleet joululahjoja. Edelliset ovat köyhien lapsille jaelleet leluja ja makelasia ja silkkisiä Amerikan lippuja, jälkimmäiset ovat tasanneet vähän järkevämmin, ovat laittaneet ruokatarpeita täytettyjä pakettia köyhille sekä joulupöydällisen.

"Minulla ei ole työtä eikä rahaa, eikä palkkaa, minne päin kallistaisin", sanoi eräs vanhus pyytäessään päästä kaupungin vankilaan joulunajaksi. Se hänelle myönnettiin. Niin tämä yhteiskunta jäsenensä pal-kitsee. Aherrettuasi sille koko eik

ONNEKASTA UUTTA VUOTTA

TOVEREILLE TOIVOTTAVAT

Canmore, Alta., Can.

Tiila, Jussi, Alver, Aili, Alli, Ali, Aira, Alla, Aino ja Arvo Reinikka.

San Joaquin, Calif.

Fiina Pekkari
Wm. Lampa perheineen
Sanderi Aho

Douglas, Alaska

Henry, Ida, Hilja ja Artturi Reinikka

Hoquiam, Wash.

Paulina, Tom Hannuksela ja lapset
Henry Hannila
Gust Maskus
Ina ja Jack Hautala
Toini, Hilma ja Otto Davidson
John Knut

Little Kalama, Wash.

Mr. Matti Johnson
Jenni ja John Reijonen ja lapset
Aina ja Jack Filla ja beibi
Emma ja Charles Aho ja lapset.
Fiina ja Metti Haantaja ja lapset
Sandra ja Samu Kortes ja lapset
Ruura ja Nikki Carson ja lapset
Tine ja Enel Mikki ja lapset
Anna ja Deivi Huld ja lapset
Olga ja Henry Ikäheimo ja lapset
Amanda ja Aug. F. Wesa
Selma ja Yrjö Wilson ja lapset

mäsi, saat vanhaksi tultuasi mieron sauvan.

Ilkimyksiä olivat ne, jotka kävivät toveri Wickin asunnolla eräänä yönä ja velvät mukanaan 10 kvarttia kanutettuja hedelmiä, sekä kanahuoneesta kaikki kanat.

Ovet sulettiin Morris Bros. haussa tänään. Pankin presidentti J. Etherige on paennut Canadian. Arvellaan presit. kavaltaneen \$1,000,000. Slevä summa. Tämä on ensimmäinen kolkaus täällä.

Näyteltiin t. k. 26 p:nä venäläinen kappale "Suurpäivän aattona". Se on kaunis kuvaus sen alkusten venäläisten vallankumouksellisten suuresta uhratuvalisuudesta aatteensa eteen taisteltaessa. Kilvan he tarjoutuivat tehtäviin, joissa varma kuolema uhkasi. Niin, siksi he nyt nauttivatkin siitä, mikä meiltä vielä puuttuu. Yleisöä oli haali täynnä ja kaikki näyttivät olevan tyytyväisiä näytelmän esitykseen.

No niin. Tulokoon onnelliseksi tämä alkava vuosi kalkille Toverittaren lukijoille. Lisääntyköön tilaajamäärä lehdelle, jotta pian saamme kymmenen tuhantia nähdä lehtemme ilmestyvän. Silloin oikein juhlimme, kun näemme Toverittaren punaisen numeron. Olen varma, että tänä vuonna saamme sen nähdä.

Höpsis.

USKONNONOPETUS SAKSIN KOULUISSA

BERLIINI, jouluk. 31 p. — Lefp-zigin valtakunnanopetus on tehty päätöksen, jonka mukaan valtion lakimääräykset uskonnon opetuksen täydelleen poistamiseksi kansakouluista lakkaavat olemasta voimassa Saksissa, Hampurissa ja Bremenissä valtakunnan hallitusmuodon voimaantua. Tämä merkitsee sitä, että uskonnon opetus on pysyttävä säännönmukaisena oppilaitteena.

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämiseksi tule tapahtumaan!

NEW YORKIN SUOM. NAISTEN
OSUUSKOTI
JA PAIKANVALITYS-TOIMISTO
241 Lenox Ave. & 122 St.
Telefoni: 813 Morning side

Onnea ja tarmoa alkavalle uudelle vuodelle 1921 kaikille raatajille
toivottaa
Toivo, Martha ja Carl Salo
Box A. N.
RUDYARD, MICH.

Hauskaa uutta vuotta 1921 sukulaisille ja tuttaville
Helen ja Frank Anderson
Box 551,
San Pedro, Calif.